

mensgeworden en heeft

Onder ons

gewoond

Contactblad Missiezusters Dienaressen van de Heilige Geest

Jaargang 50, Maart 2016

Inhoud maart 2016

1. *Mini-kerst concert*
2. *Kerstpakket*
3. *Installatie*
4. *De zusters van Uden*
5. *Terug naar het hart*
6. *KiemKracht*
7. *Wij zijn...*
8. *Als alle lichten...*
9. *In memoriam*
10. *Mededelingen*

Lieve zusters, lezers,

Wat heeft 2016 voor ons in het verschiet? Zeker van alles en nog wat, zoals nieuwe ontwikkelingen, uitdagingen en verrassingen voor ons allen. En niet te vergeten, leuke gebeurtenissen die vreugde, vrede en voldoening met zich meebrengen. Natuurlijk komen er ook dingen bij, die niet zo leuk zijn. Maar die horen bij het leven, bij ons leven en het zijn uitdagingen om deze situaties te aanvaarden met begrip, geduld, geloof, vertrouwen en hoop.

Om wat op te noemen: op het feest van onze heilige Stichter Pater Arnold Janssen op 15 januari jongstleden, vond de installatie plaats van het nieuwe bestuur voor 2016-2019. In de benoemingsbrief vanuit Rome werden de bestuursleden aangemoedigd door deze woorden van Vader Arnold: "Laat jezelf door Gods hand geleid worden". Inspirerende woorden! Moge deze woorden ons helpen en ieder van ons, opdat al ons zijn en doen altijd tot het goede mag leiden voor onze zusters, voor onze provincie. Een andere uitdaging voor ons heeft te maken met de voorstellen of aanbevelingen van de Generale Visitatie afgelopen november 2015. Als bestuur gaan wij aan de slag samen met alle zusters van onze provincie, want samen zijn we sterk.

De encycliciek *Laudato Si* daagt ons ook uit om meer en meer betrokken te zijn met het groeien in onze communio met de schepping, persoonlijk, als gemeenschap en als provincie door onszelf regelmatig af te vragen: hoe kan ik bijdragen aan het verminderen van het opwarmen van de aarde? Ga ik bewuster om met het gebruik van licht, water, gas? Doe ik mee met het recyclen van oud papier, kleding, etc. Doe ik bewuster mee met scheiding van plastic materialen? Ben ik nog steeds bezig met het lezen en reflecteren van Paus Franciscus' encycliciek? Het zijn kleine dingen die wij kunnen doen maar zoals men zegt: "Het zijn de kleine dingen die het doen" en alle kleine dingen die we doen, kunnen zeker naar iets groots leiden, nietwaar?

We bevinden ons nu ook in de periode van Pasen. Een belangrijk moment om ons af te vragen: hoe kan ik voortdurend groeien tot de mens die God mij heeft bedoeld te zijn? Het is een kwestie van vallen en opstaan. Laat ons elkaar inspireren om deze uitdaging aan te gaan door elkaar te helpen om altijd op te kunnen staan, voor ons persoonlijk geluk en voor het geluk van onze medezusters en de mensen die we mogen ontmoeten en dienen in ons leven, hier en nu! Een mooie reistoet en een **Zalig Pasen** wensen we elkaar toe!

Lieve groeten en veel leesplezier,

Zuster Melina SSpS

MINI - KERST CONCERT 20 december 2015

Het was op een zondag. Het was mooi weer. Wij kwamen via de hoofdingang Hoefkade 623 de kerk binnen. Verbaasd bleef ik kijken naar het volk dat zich binnen in de kerk ging verzamelen. Ik was diep onder de indruk.

Een feest waar mensen zich vrij voelen, elkaar ontmoeten, ... met elkaar zingen en vooral door het verhaal van Jezus van elkaar leren houden.

Onze verwachting was 200 mensen, maar er waren zeker 300 mensen binnen in een vrolijke stemming, mooi gekleed, kinderen, hele gezinnen, gebedsgroepen, koren, maar ook broeders en zusters uit andere gemeenschappen.

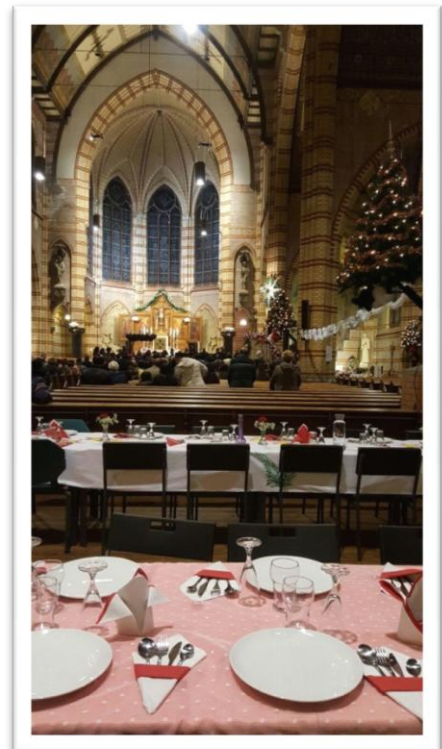
Wat een feest! Niet te geloven wat ongeveer zes vrouwen gekocht en klaargemaakt hadden zodat al deze mensen te eten en te drinken hadden: exotische maaltijden, zalm, lamsvlees, kalfsvlees, rijst, kip, gemixte groenten, traditionele maaltijden. Het ontbrak aan niks en werkelijk, meer dan 12 korven bleven over. In mijn ogen een wonderbaarlijke gebeurtenis.

Samenzang, de opening door een jong meisje op de fluit en een jonge man met de hoorn. Zij speelden 'Ere zij God in de hoge'. Iedereen was stil tijdens de processie. Alle koorleden kwamen in het middenpad naar voren, op weg naar het altaar: Surinaamse, Antilliaanse, Afrikaanse, Nederlanders, mensen uit Indonesië, India, Polen en Portugal. Iedereen was er.

Na het welkomstwoord hebben we de mensen het thema uitgelegd: *Je kunt het Licht van Christus niet onder stoelen of banken schuiven*. Om elkaar te vergeven omdat we weleens fouten maken, hebben we geopend met een lied dat ons vrijmaakt van de zonde: "The Blood of Jesus" wat uit volle borst werd gezongen.

Wij zagen hoe alle mensen ineens licht werden. Dan zongen de kinderen (communicantjes en vormelingen) "Light a Candle for Peace and Light a

Onder Ons Provincie Nederland

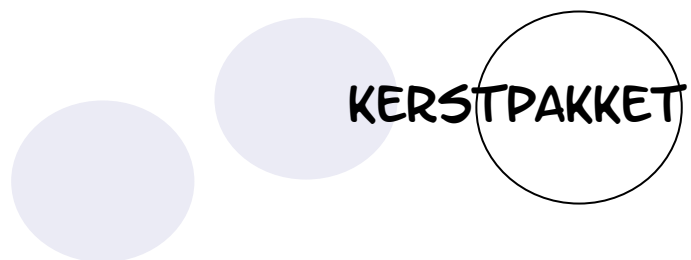

Candle for Love”. Daarna volgde het verhaal van de Koning van Vrede, dat door vijf mensen werd verteld (P. Kodjo, P. Yan, Shirley, Marica en Elvira), nadat zuster Martini de kaarsen had aangestoken. En dan kon de maaltijd beginnen. De mensen werden naar hun tafel begeleid. De lieve broeders en zusters namen een plaats in achter het buffet. En de koren zongen de sterren van de hemel.

Positieve geluiden hebben we gehad over dit feest. En natuurlijk nemen we de opbouwende kritiek van sommigen ter harte; wat goed is daar gaan we mee door en wat verbetering verdient, daar zullen we samen aan werken.

Het mini- kerstconcert, een feest om mee door te gaan, een feest van vrede. Een feest waar mensen zich vrij voelen, elkaar ontmoeten, met elkaar spreken, maaltijd houden met elkaar, met elkaar zingen en vooral door het verhaal van Jezus van elkaar leren houden. Werkelijk het feest van de openbaring. Het feest van onze Heer Jezus, Koning van Vrede.

Elvira SSpS

December, een maand met een betekenis. Een maand vol verwachtingen en verlangens, een maand met veel voorbereidingen. Een maand om iets te doen voor de ander, voordat wij het grote feest gaan vieren, de geboorte van onze Koning van Vrede, Jezus onze Heer.

Daarom zijn wij heel dankbaar voor de financiële steun van € 2.500,- om gewone mensen heel blij te maken. Moeilijk was het niet. Wij zien de armen om ons heen, wij zien de zorgen van mensen en wij zien hun vragende ogen om hulp. Daarom hebben wij, de vrouwengroep “Lord Angel Power” ons ingezet om niet alleen de boodschappen te doen maar ook mee te helpen bij het inpakken van de kerstpakketten. Een mooi moment om bewust te zijn dat we alles hebben wat de ander nodig heeft.

De mensen waren heel erg blij en dankbaar. Sommigen werden er zelfs verlegen van. Dank voor uw steun en uw aandacht want daardoor kunnen wij dienstbaar blijven. Wij denken dat deze vorm van concrete hulp bieden een krachtige attentie is. Want iemand die door de omstandigheden in verlegenheid is gebracht en geen Kerst kan vieren, wordt gelukkig gemaakt door zo'n eenvoudig kerstpakket waardoor hij kan eten, drinken misschien zelf toosten en zelfs overhoudt voor de dagen daarna. Het kerstpakket, een mooi gebaar!

Elvira SSpS

Moeilijk was het niet. Wij zien de armen om ons heen, wij zien de zorgen van mensen en wij zien hun vragende ogen om hulp.

INSTALLATIE VAN HET NIEUWE PROVINCIAAL BESTUUR

Uden, 15 januari 2016

De uitslag van de verkiezingen/benoemingen van de provinciale leidster en de bestuursleden is op 13 januari binnengekomen. De installatie vond plaats op 15 januari in de kapel van het Retraitehuis in Uden tijdens de Eucharistieviering, waarbij Pastor De Bonth de voorganger was.

De volgende zusters waren gekozen en benoemd door het generaal bestuur: Melina Polo-provinciale leidster, Judith Dumont, Celine Padimjareanasseril, Francien van den Bergen en Yuliana Mamuk, bestuursleden voor het triënnium 2016-2019.

In haar openingswoord tijdens de viering zei zuster Melina dat de brief uit Rome zó luidde:

“Laat jezelf door Gods hand geleid worden. ”Woorden van de Heilige Vader Arnold Janssen wiens feest we vandaag vieren. Is het niet een mooie gelegenheid om deze installatie vandaag op zijn feest te houden? In de komende jaren, mogen wij, samen met jullie, onze medezusters, doorgaan met onze reistocht richting de Communio. Het is onze taak als leidsters de zusters te bezielen, te inspireren om onze medemensen te dienen, vooral hen die dit het meest nodig hebben. We zien het als onze opdracht te getuigen van Gods allesomvattende liefde voor alle mensen. Dit is voor ons allen een opdracht . . .samen gaan we ervoor. . . wij vijf zusters in de raad mogen voorop gaan. Deze taak geldt immers niet voor ons alleen, maar voor ons allen. Moge de Heilige Geest ons daarbij helpen.”
Onder Ons Provincie Nederland

Zin en opdracht van het gezag in onze congregatie is een dienst van geloof en liefde aan de gemeenschap

Konst. 601

Na de preek werden de vijf zusters geïnstalleerd door zuster Gré Rood, de uittredende provinciale admonitrice. Bij het aanbieden van de Constituties en de Bijbel las ze eerst Artikel 601 vanuit onze Constituties. Met deze woorden moedigde ze deze zusters-leidsters aan dat Jezus, zijn voorbeeld als iemand die dient, richtinggevend is.

Na afloop van de Eucharistieviering feliciteerden de zusters en andere mensen het provinciaal bestuur. En daarna was er een heerlijk diner. Om 15.00 uur was het samenzijn van de zusters tijdens het feestuurtje. Het was een gezellig moment, een eenvoudig voorbeeld van *communio*!

“Dank u wel, lieve medezusters en vrienden voor jullie gebed en meeleven”!

Melina Polo SSpS

DE ZUSTERS VAN UDEN TE GAST BIJ DE ZUSTERS JMJ TE HEESWIJK

Nu de Fusie met Laverhof een feit is ontstaat er langzamerhand meer samenwerking. Dit houdt vanzelf in dat er ook nieuwe contacten tot stand komen. Daarom ontvingen wij een uitnodiging van de Zusters JMJ van Huize Bongerd – Cunera voor een eerste kennismaking op vrijdag 29 januari. Om 9.15 uur vertrokken we met 15 personen in vier auto's naar Heeswijk. Bij aankomst werden we hartelijk ontvangen en naar de mooie kapel begeleid voor een Woord- en Communieviering.

We ontvingen allemaal een tekstboekje met als thema “Tafel van Eén” en met de afbeeldingen Huize “De Bongerd Cunera” en “het Retraitehuis” met de namen en logo's van beide congregaties. De liederen en teksten waren volledig afgestemd op ons nieuwe “samengaan”.

De pastorale werker, Theo Hofland, met zijn krachtige sonore stem had zelf de leiding van de dienst in handen. De treffende maar eenvoudige liederen konden we allen meezingen.

In het openingsgebed klonk de bede: “Laat ons zien waar onze gezamenlijke inspiratie ligt als licht op ons pad”. Ook de hier volgende eerste lezing is treffend en inspirerend: **Religieus zijn**.

Religieus zijn betekent:

uitgenodigd worden in creatieve trouw:
één van hart en ziel zijn,
aan iedereen toebehoren en aan niemand;
alles samen bezitten, delen naar ieders behoefte;
volharden in het gebed, ijverig het brood breken;
gehoor geven aan elkaar.
In blijdschap en in eenvoud van hart.

Religieus zijn betekent:

Mogelijkheden laten liggen: huwelijk, bezit, carrière,
meer aandacht geven aan de komst van het rijk,
aan bevrijding van mensen.
“Geloften voor het leven”, wordt dat genoemd,
afstand doen van-om ruimte te scheppen vóór.

Religieus zijn betekent:

Jezus van meer nabij volgen, leven zoals Hij deed:
gericht staan op God, luisteren naar wat Hij van je vraagt in mensen en situaties;
in gebed en bezinning proberen te ontdekken wat zijn wil is met jouw leven.
En vandaar uit weer teruggaan naar de mensen en doen wat nodig is.

Religieus zijn betekent:

Leven met open handen en met een gevoelig hart.
Tot in je ziel geraakt worden door de roep van God en door het lijden van mensen,
naast hen gaan staan en waar je kunt hulp en verlichting brengen.
Aan het einde van de viering klonk de bede om in verbondenheid met elkaar als
christenen - als religieuzen als 't ware met een brandend lampje naar elkaar - naar
onze medemensen toe te gaan om wat licht en warmte te brengen, zodat het mensen
niet ontbreken zal aan het ene noodzakelijke in het leven: menselijke warmte.

Na deze inspirerende viering kwamen we allen in de aula bij elkaar voor een gezellig
samenzijn. Hier werden we hartelijk welkom geheten door Leny v.d.Vaan. Zij is de
coördinerende contactpersoon tussen Laverhof en de Zusters J.M.J. Er werden veel
ervaringen uitgewisseld en verschillende zusters herkenden elkaar omdat ze uit de
zelfde omgeving kwamen.

Onze nieuwe directrice, Annemiek v.d. Rijdt, stelde drs. Peter Beijers aan ons voor
als directeur van Bestuur Laverhof. Zij benadrukte nogmaals de grote meerwaarde
van het samengaan van “Laverhof” en het “Retraitehuis” als goede zorgpartners en
de noodzaak blijvende en goede contacten met elkaar te onderhouden. Zij voegde
hieraan toe dat de bestuursleden zelfs ‘de gelofte hebben afgelegd’ altijd de belangen
van de religieuzen te zullen behartigen.

Onder Ons Provincie Nederland

Zr. Laetitia Aernink bevestigde eveneens het belang elkaar op deze wijze te ontmoeten. Zij vertelde onder andere. Dat hun congregatie op een heel eenvoudige manier in Heeswijk is begonnen in een boerderijtje genaamd: **“Op Goed Geluk”**. Deze naam “Op Goed Geluk” is in de congregatie behouden. In de Abdijstraat wonen nog 9 zusters. Hun woning is eigendom van de congregatie en draagt als naam “Op Goed Geluk”. Hierop wenste Zuster Laetitia ons allen samen ook voor de toekomst nu “Goed Geluk”!

Uit dankbaarheid voor deze geslaagde morgen bood Zr. Gré een kleurige bloemenruiker aan en nodigde alle zusters van J.M.J. uit voor een tegenbezoek aan de missiezusters van het “Retraitehuis” te Uden. Voldaan namen we afscheid en keerden wij weer huiswaarts, waar de warme maaltijd ons wachtte.

Theomara Barendse SSpS

EEN PRACHTIGE OCHTEND

Zoals in dit “Onder Ons” is geschreven was het een hele bijzonder ontmoeting op die vrijdagochtend. Van de sociëteit van JMJ is de uitnodiging uitgegaan die van harte is ontvangen door de Missiezusters Dienaressen van de Heilige Geest.

Een prachtige ochtend die inspireerde door de mooie woorden die eenieder heeft uitgesproken. Maar vooral een prachtige ochtend omdat er een sfeer was van oprechte interesse in elkaar: een open sfeer. Daardoor ontstond er iets kostbaars wat bijna niet in woorden is uit te drukken. Ik heb het ervaren als de kracht van de oprechte ontmoeting, deze was duidelijk aanwezig. Ik dank allen voor deze inspirerende en bemoedigende ochtend. Een voorbeeld voor velen: zo kun je elkaar dus tegemoet treden!.

Annemiek van de Rijdt

De Commissie Toekomst Religieus Leven van de KNR (Konferentie Nederlandse Religieuzen) organiseerde op 29 januari een bijeenkomst voor jonge religieuzen. Dit jaar bij de Clarissen in Megen. Hiervoor waren uitgenodigd: postulanten, novicen, religieuzen met tijdelijke geloften of niet langer dan vijf jaar eeuwig geprofest en religieuzen niet ouder dan 45 jaar.

Vijfendertig jonge religieuzen van verschillende congregaties namen hieraan deel. Het thema stond in het teken van het jubeljaar van Barmhartigheid. De dag werd ingevuld door momenten van bezinning, verdieping en onderlinge ontmoetingen.

Zowel in de ochtend alsook in de middag waren er twee boeiende sessies. Na ontvangst met een kopje koffie begon om 09.30 uur de ochtendssessie.

Na een korte kennismakingsronde en een meditatieve inleiding keken we naar een fragment uit de film “Des Hommes et des Dieux”. Verdeeld in kleine groepjes was er daarna gelegenheid om met elkaar van gedachten te wisselen omtrent de vraag hoe wij in ons eigen leven en in onze gemeenschappen gehoor geven aan de barmhartigheid van God.

Ik wil terug naar
het hart van
aanbidding en dan
gaat het om U

In de middagpauze was er warme soep en brood. Daarna volgde de middagsessie. Deze begon met een kleine pelgrimage naar de kapel van het ‘heilig Bruurke’ Everardus Witte (1868-1950) die tijdens zijn leven al bekend stond om zijn zachtmoedigheid.

Gesterkt door de Geest het verhaal van Gods liefde onder mensen doorvertellen

Om ongeveer 14.15 uur legden drie van de deelnemers een getuigenis af over hoe barmhartigheid en verzoening geleefd kunnen worden. Om 15.30 uur was er een Eucharistieviering. Voor de Communie vormden we een kring rondom het altaar en deelden we elkaar het Lichaam en het Bloed van Christus.

Daarna was er onder het genot van een drankje nog gelegenheid om samen terug te kijken op deze gezellige en boeiende dag. Allen waren ervan overtuigd dat we geïnspireerd en uitgedaagd waren om de barmhartigheid in ons leven waar te maken.

Lili SSpS

Onder Ons Provincie Nederland

KIEMKRACHT

ONTMOETING TUSSEN CULTUUR EN BARMHARTIGHEID

In het jaar van Barmhartigheid worden de katholieken gevraagd om samen te werken met andere christenen, andere gelovigen en met alle mensen van goede wil, zodat we de barmhartigheid van God door kunnen geven. Het is niet genoeg de richtlijnen van onze congregatie te volgen. Van ons wordt ook gevraagd *communio met anderen op te bouwen*.

In verband hiermee is vanaf 1 december 2015 het **Diaconale Missie Centrum KiemKracht** bezig met een **Inloophuis**. Dit is een huis voor iedereen, maar vooral voor mensen die eenzaam zijn, voor hen die werkloos en/of dakloos zijn en ook voor vluchtelingen.

Op 9 februari had **KiemKracht** vluchtelingen uit Syrië uitgenodigd. Niet alleen de vluchtelingen waren aanwezig maar ook een Afrikaanse groep, een tolk uit Egypte, Turken, vrijwilligers en de chauffeurs. In totaal waren er 60 mensen bij elkaar.

Voor KiemKracht zelf was het ook echt een bijzondere dag. Een dag met een andere sfeer. Een dag van gezelligheid waar iedereen echt van kon genieten. Een dag van blijheid en een lach op ieders

Spontaniteit
komt
vanzelfsprekend

Onder Ons Provincie Nederland

Gesterkt door de Geest het verhaal van Gods liefde onder mensen doorvertellen

gezicht. Een dag van cultuur waarbij mensen vanuit verschillende culturen en godsdiensten bijeen waren en hun talenten konden presenteren zoals koken, muziek maken, zingen en dansen.

Iedereen was tot in diepste van zijn ziel geraakt! Wat een mooie samenwerking! Tot slot, was het echt een dag van barmhartigheid, omdat we er van doordrongen waren dat dit alleen kon gebeuren vanwege **Gods Barmhartigheid voor ieder van ons!**

Lili SSpS

Samen
boodschappen
doen,
koken, zingen,
dansen,
genieten

Onder Ons Provincie Nederland

REFLECTIE

WE ZIJN MISSIONARISSEN VAN BARMHARTIGHEID

We weten allemaal dat barmhartigheid nooit vanzelfsprekend is. Dat is het ook niet in een religieuze gemeenschap. Het is een houding die wij ons steeds opnieuw en steeds dieper eigen moeten maken.

In het Nederlands is het woord “barmhartigheid” etymologisch (herkomst van het woord) verwant met het woord “baarmoeder”. Zo is dat ook het geval in mijn moedertaal, het Indonesisch “*ke-rahim-an*” betekent “*baarmoeder*”. Dat beeld spreekt mij heel erg aan.

Barmhartigheid als de ruimte waarin wij tot leven komen en waarin wij de ander tot leven laten komen. Gedurende de voorbije acht maanden heb ik dit ook ervaren als een uitdaging in mijn leef- en werkgemeenschap in Amsterdam door steeds weer te proberen ruimte te scheppen voor elkaar en daardoor zelf ook werkelijk tot leven te komen.

Soms moest ik zwijgen maar soms moest ik ook duidelijk voor mijn mening uitkomen. Daardoor ontstond er communicatie tussen ons. Het is geen ruimte in de zin van afstand houden, maar een eerbiedige ruimte waarin de ander zich gerespecteerd mag weten, maar ook vrij gelaten wordt om haar weg naar God te gaan.

Op goede dagen lukt me dat aardig, maar dat kan vlug veranderen. Als ik geërgerd raak of gekwetst! Hoe geef ik de ander dan nog levensruimte en bewaar ik de zusterlijke liefde?

Er zijn twee verschillende manieren van omgaan met elkaar, die volgens mij in religieuze gemeenschappen gebruikelijk zijn. Ik noem deze de verticale en de horizontale vormen.

De verticale vorm is wat gebeurd is bij God brengen en het aan Hem toevertrouwen. De horizontale vorm is liefst meteen alles tot in detail onderling uitpraten. Het is een uitdaging deze twee vormen met elkaar te verbinden. Dat lukt lang niet altijd.

Barmhartigheid
als de ruimte
waarin wij tot
leven komen en
waarin wij de
ander tot leven
laten komen.

Als er iets gebeurt, dat mij emotioneel geraakt heeft, dan probeer ik in de stilte van mijn hart en in gebed na te gaan wat mij geraakt heeft. Vaak kom ik dan tot de overtuiging dat het ontstane gevoel meer te maken heeft met dingen die op dat moment bij mij spelen of met gevoelige plekken uit het verleden. Vaak kan ik het gebeurde dan goed loslaten.

Maar soms gebeurt het ook dat ik hiervoor geen geduld opbreng en het gebeurde niet kan tolereren. Het is niet gemakkelijk dit dan bij mijzelf te accepteren, maar toch probeer ik dan rustig te blijven. Het is dan ook goed om erover te spreken en te vertellen wat mij dwarszit.

Ik behoef niet bang te zijn voor conflicten. Daardoor leren we elkaar kennen. Ik mag me nooit boven de ander verheffen, want iedereen is anders en bedoelt het goed.

Ik sluit dit artikel af je te verwijzen naar de parabel over de koning die de enorme schuld van zijn dienaar kwijtscheldt, waarna die dienaar niet bereid is medelijden te hebben met zijn mededienaar, die hem maar een kleine som schuldig is. Mt. 18. 23 - 30.

Ik weet dat ik een onmetelijke schuld heb tegenover God en dat ik iedere dag van zijn vergeving leef. Dat is alleen maar de simpele werkelijkheid. Iedere dag zondig ik door afstand te scheppen tussen mijzelf en God, alsof ik los van Hem ook maar iets zou kunnen. En iedere dag vergeeft Hij me weer in zijn liefde en barmhartigheid. Als ik dat werkelijk tot me door laat dringen dan kan ik ook alleen maar vanuit die barmhartigheid kijken naar mijn medezuster of naar wie dan ook. Met onze zwakheden zijn we geroepen om missionaris van barmhartigheid te zijn. Het is niet gemakkelijk om zo te leven maar het is mogelijk. Hoe staat dat bij jullie? Hoe ervaren jullie dat?

Lili SSpS

REFLECTIE

ALS ALLE LICHTEN ZIJN GEDOOFD

Als alle lichten zijn gedoofd. Ben ik alleen met mijn gedachten.
En ik weet, met het applaus nog in mijn hoofd, aan deze tijd komt ooit een eind.

Wanneer de toegift is geweest. De stoelen leeg, de zaal is donker.
O, ik weet dat dit moment ooit komt. Maar als het komt, zal jij er zijn.

Als het doek voor altijd sluiten zou. Het slotakkoord gespeeld. Schuil ik bij jou.
Kom jij uit de schaduw in het licht. Met die lach op je gezicht. En je vangt me voor ik val. En je neemt me mee.

Als alle verhalen zijn verteld. Het laatste lied heeft geklonken.
En het ijs onder mijn voeten langzaam smelt. Voel ik jou, heel dicht bij mij.

Met een diepe buiging, neem ik afscheid. Bedank nog een keer mijn publiek.
Mijn grootste liefde, dank ik als laatste. Zonder jou stond ik hier niet.

Als het doek voor altijd sluiten zou. Het slotakkoord gespeeld. Schuil ik bij jou.
Kom jij uit de schaduw in het licht. Met die lach op je gezicht.
En je vangt me voor ik val.
En je neemt me mee.

Marco Borsato

Enige tijd geleden kreeg ik een verschrikkelijke huilbui na het beluisteren van het lied van Marco Borsato: “Als alle lichten zijn gedoofd”. Toen zong hij over “showman”, die van zijn publiek afscheid moest nemen. Het raakte me tot in het diepst van mijn hart.

Onder Ons Provincie Nederland

Afscheid nemen betekent ook loslaten.

In mijn eerste jaar in Nederland werd ik soms geïrriteerd door het woord ***Loslaten.***

Zo veel thema's van bijeenkomsten in Nederland gingen over loslaten. Waarom telkens weer loslaten? Zijn er geen andere thema's? Toen ging ik hierover nadenken.

Voor veel mensen zijn “hebben en houden” de belangrijkste woorden. Bezit geeft hun status. Sommige mensen zijn gehecht aan vriendschap en liefde. Dat is spannend, juist omdat het dingen zijn die je niet in de hand hebt. Verbondenheid en trouw vragen overgave en maakt onszelf afhankelijk van anderen. We maken onszelf zo kwetsbaar. Misschien is het wel daarom dat veel mensen liever hun tijd besteden aan geld en goed. Maar juist dat heeft eigenlijk te maken met loslaten.

In mijn eerste jaar in Nederland werd ik soms geïrriteerd door het woord ***Loslaten.***

Ik keek naar mijn eigen leven. Hoe is het met loslaten in mijn leven? Het verbaasde me hoe vaak ik afscheid had moeten nemen. Ik heb dan geprobeerd dat te accepteren. En langzaam maar zeker kwam ik tot loslaten.

In Indonesië zijn nog veel jonge zusters. Hier werd ik geconfronteerd met veel oude zusters. Driekwart van hen zijn boven de 80. Daar denk ik liever niet aan, maar ik weet dat het waar is. En eens komt er een afscheid voor altijd. Als iemand waarvan ik houd sterft, zal ik los moeten laten. Zal ik straks ook afscheid kunnen nemen van mezelf. Dat zal niet gemakkelijk zijn.

Er zijn nog andere dingen die ik moeilijk vind om los te laten namelijk idealen. Als jonge zuster heb ik ook idealen en verlangens, omtrent gemeenschappen, missie en toekomst. Omdat de realiteiten niet altijd overeenkomen met mijn idealen werd ik gedwongen mijn verlangens en idealen los te laten. Daardoor heb ik veel geleerd en dit heeft mij gebracht tot een sterke verbondenheid met anderen.

Lili SSpS

IN MEMORIAM

**Zuster Franciscina SSpS
Maria Wilhelmina Roelvink**

“Wees licht voor de mensen
door levend geloof
en daadwerkelijke liefde”.

Helena Stollenwerk

Geboren	: 14-05-1933 Deventer Bisdom Utrecht
Ingetreden	: 02-04-1959 Mariabosch Baexem
Eerste Geloften	: 02-01-1962 Mariabosch Baexem
Eeuwige Geloften	: 06-01-1968 Mariabosch Baexem
Overleden	: 24-01-2016 Uden
Begraven	: 28-01-2016 Uden

Zuster Franciscina groeide op in een gezin van dertien kinderen waarvan zij de zevende was. Toen ze 14 jaar was verhuisde het gezin naar Schalkhaar, waar vader en de oudste broer in hun groentekwekerij de kost verdienden. In de oogsttijd moest het hele gezin meehelpen. Franciscina keek altijd met plezier terug op deze tijd, vooral ook omdat ze daar leerde iets voor anderen te doen. Zo gebeurde het vaak dat zij groenten brachten – in tassen amper te dragen - naar gezinnen met een kleinere beurs. Voor een ander iets doen, anderen gelukkig maken, leerde ze thuis en dat zag zij dan ook als haar levensopdracht. Dit heeft er zeker toe bijgedragen dat ze bij ons intrad.

Hoewel ze zich bij een missiecongregatie had aangesloten lag haar missionaire taak in Nederland. Als portierster heeft zij ontelbare gasten ontvangen in Baexem en in Uden. Bij haar was iedereen altijd welkom, ze had grote belangstelling, had een luisterend oor voor iedere bezoeker en had een zwak voor kinderen en kwetsbare mensen. Geen van hen ging dan ook weg zonder een kleine attentie.

De bedevaartplaats “Maria van Frieswijk in Schalkhaar” en het voorbeeld van haar familie hebben er zeker toe geleid dat zij een vurige Mariavereerster is geworden.

Onder Ons Provincie Nederland

Wie kan de kaarsen tellen die zij in het Mariakapelletje in het park tegenover het Retraitehuis in Uden heeft laten branden om daarbij dan te bidden voor de intenties die haar werden toevertrouwd? En wie zal het aantal boeketjes bloemen hebben kunnen tellen die zuster Franciscina naar zieke en minder mobiele medezusters heeft gebracht? Zoveel stille attenties, zoveel aandacht voor anderen, zoveel wandelingen met zusters die niet meer alleen naar de tuin konden gaan...en daarbij altijd een ontwapenende glimlach! We zullen dat alles missen. Ondanks haar voortdurende pijn zagen we haar altijd ‘onderweg’, op pad om anderen van dienst te zijn en daardoor de pijn op de achtergrond te schuiven. Klagen was er niet bij.

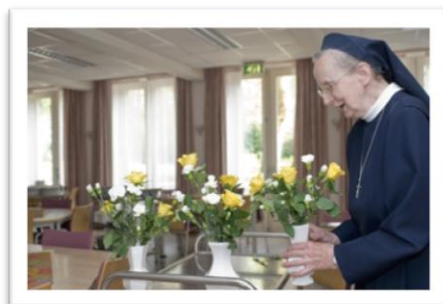
We zagen dat haar gezondheid achteruit ging, de krachten namen geleidelijk af. Wat ze zelf ervaren heeft en wellicht ook heeft verwacht, zullen we nooit weten. Voor ons kwam haar overlijden onverwacht. Iemand die zo bij de gemeenschap hoorde, laat in de community en bij haar familie een lege plaats achter.

We zijn haar dan ook dankbaar dat zij de uitspraak van Helena Stollenwerk: “*Van ganser harte wil ik mijn hele leven in dienst stellen van de Blijde Boodschap*” op haar heel persoonlijke manier in praktijk heeft gebracht. Moge zij nu voorgoed in Gods eeuwige liefde leven!

Marie José Geurts SSpS

Zoveel stille attenties,
zoveel wandelingen
met zusters die niet
meer alleen naar de
tuin konden gaan

Zuster Addolorata Petronella Catharina Knoop

“Door de wereld gaat een woord
en het drijft de mensen voort:
Breek uw tent op, ga op reis
naar het land dat Ik u wijs”
(J.Wit)

Geboren	: 22-05-1925 Wijk bij Duurstede Bisdom Utrecht
Ingetreden	: 16-04-1947 Mariabosch Baexem
Eerste Geloften	: 02-01-1950 Mariabosch Baexem
Eeuwige Geloften	: 02-07-1955 Mariabosch Baexem
Overleden	: 08-02-2016 Uden
Begraven	: 12-02-2016 Uden

Zuster Addolorata (Nel) was de oudste in het gezin van acht kinderen. Na de Lagere School ging ze naar de naaischool en slaagde voor het diploma Costumière in 1942 en voor Coupeuse in 1944. Van die opleiding heeft ze haar hele leven plezier gehad.

Nel had “gouden handen” en “groene handen”. Tijdens de oorlog en ook nog daarna heeft ze met die vaardigheden voor het grote gezin veel gedaan en betekend. Vooral was haar hulp dringend nodig toen opa, die veel verzorging nodig had, bij hun gezin inwoonde. Wellicht is daar haar voorliefde voor zieken en hulpbehoevenden ontstaan.

Toen Nel 21 jaar was trad ze in te Baexem. Na de religieuze vormingsjaren ging ze in Heerlen de opleiding “Verloskunde” volgen, waarvoor ze in 1959 slaagde. Nog datzelfde jaar ging haar grote wens in vervulling: als verloskundige gaan werken in Ghana. Met een enorme toewijding heeft ze daar tot 1985 voor talloze moeders en kinderen gezorgd. Meer dan 20.000 baby’s heeft ze mee ter wereld gebracht.

Deze Ghana-periode werd onderbroken door vakanties in Nederland. Twee keer mocht ze naar huis, eerst om haar moeder gedurende enkele maanden te verzorgen en vijf jaar later ook haar vader.

Toen haar in 1985 gevraagd werd of ze voorgoed naar Nederland wilde komen om voor de oudere en zieke zusters te zorgen, antwoordde ze daarop: *“Ik heb destijds*

Gesterkt door de Geest het verhaal van Gods liefde onder mensen doorvertellen

voor mijn ouders mogen zorgen tot aan hun dood. Zou ik dan nu niet voor mijn medezusters komen zorgen?”

Ofschoon het haar heel zwaar viel, kwam ze naar Uden. Dag en nacht stond ze voor deze zusters klaar, elf jaar lang!

Door haar ervaring in de verzorging was ze in 1996 -1998 ook bij de verbouwing van het Retraitehuis in Uden tot “Verzorgingshuis” nauw betrokken en kon ze waardevolle adviezen geven. Toen de verbouwing gereed was en de zusters het KVH (Klooster Verzorgingshuis) “Het Retraitehuis” betrokken, kwam de gehele verzorging in ‘lekenhanden’. Maar zuster Addolorata was nog steeds niet werkloos. Haar groene handen kwamen haar goed van pas. Wie in het voorjaar in de tuin van het Retraitehuis wandelt, waant zich in “Keukenhof”. Eerbied en respect voor de hele schepping waren haar natuurtalenten.

We zijn zuster Addolorata dankbaar voor alles wat ze voor zovelen heeft gedaan en betekend, ook voor haar familie. Ze bleef als oudste het middelpunt, waar haar zus en broers in Canada met hun gezinnen en haar zussen in Nederland met hun gezinnen zolang dankbaar van hebben mogen genieten. Moge zij na zo’n rijk leven nu voorgoed in Gods eeuwige liefde en vrede leven!

Marie José Geurts SSpS

Nel had
“gouden handen” en
“groene handen”.

MEDEDELINGEN Vanuit de provincie

18 januari : Zuster Francien van den Bergen ging naar Togo om formeel afscheid te nemen van de zusters en mensen waarmee ze nauw betrokken was gedurende haar missiewerk van bijna 15 jaar. Ze kwam op 8 maart terug.

28-29 januari : Zuster Melina nam deel aan het provinciaal kapittel van de SVD in Helvoirt.

29 januari : Zusters Yuliana, Suchita en Lili zijn begonnen met de cursus **Kerkelijke Inburgering** in Nijmegen bij de Nijmeegse Instituut voor Missiologie (NIM). Deze cursus heeft nog vijf vervolgdagen.

5 februari : Zuster Antonia Schmid van de Duitse Provincie logeert enkele maanden bij onze zusters in Tilburg in verband met haar Nederlandse taalstudie in het Jeroen Bosch Taalinstituut in Vught. Deze cursus is 8 februari begonnen.

3 maart : De Sint Petrusparochie in Uden houdt dit jaar de Vastenactie voor het project van zuster Francien in Bassar/Togo.

18-19 maart: Op deze dagen houdt het nieuwe provinciale bestuur hun eerste vergadering.

31 maart : Zr. Elodia vertrekt naar Paraguay om voor haar moeder te zorgen.

Namens alle zusters van de Provincie Nederland wensen we jullie...

Proficiat voor jullie professiefest.

Jubilarissen 2016:

Zr. Avita	2 juli	70 jaar
Zr. Henrilena	2 juli	65 jaar
Zr. Gré	2 juli	60 jaar

Onder Ons Provincie Nederland

CONGREGATIONELE RICHTLIJNEN
2014-2020

Communio met God

De kern van onze missionaire gemeenschappen is onze onderlinge verbondenheid te beleven als een gave van de Drieëne God. Hij is de bron en kern van ons leven en onze missie. We proberen steeds meer bewust de Blijde Boodschap te beleven en te delen en daardoor aan anderen door te geven.

Communio met de Gemarginaliseerden en uitgestotenen

Door onze communio met gemarginaliseerden en uitgestotenen gaan we persoonlijk en als gemeenschap onze programma's en activiteiten evalueren en zo nodig aanpassen aan de noden van deze tijd in deze wereld.

Communio met de Schepping

Als trouwe rentmeesters willen we Gods schepping beheren, zodat alle mensen, ook die na ons komen, mogen leven van deze rijkdom. We mogen van zijn rijkdom genieten, maar het is onze opdracht de schepping te behoeden en te bewaren.

Communio met de Congregatie

Als missiezusters Dienaressen van de Heilige Geest voelen wij ons medeverantwoordelijk met de missie en visie van onze congregatie.

Verzoek: Als u foto's stuurt naar de redactie, graag met verduidelijking.

Uitgever:

Missiezusters Dienaressen v.d. Heilige Geest - Provincie Nederland.

Redactie:

Zr. Monique, Zr. Marie Jose, Zr. Melina Polo, Zr. Lili.

Adres:

Provinciaal Missiezusters Dienaressen v.d. Heilige Geest.
Volkelseweg 30, 5405 Uden.

Gesterkt door de Geest het verhaal van Gods liefde onder mensen doorvertellen

Jezus zei:

'Ik ben de opstanding en het leven.

Wie in mij gelooft zal leven,
ook wanneer hij sterft, en ieder die leeft
en in mij gelooft zal nooit sterven".

Joh 11:25-27

Zalig Pasen 2016

Wij hopen op medewerking van u allen: als u een bijdrage voor een artikel voor ons contactblad heeft, vragen we het in te zenden vóór 15 mei 2016 naar onze e-mail adres: newonderons@gmail.com

Onder Ons Provincie Nederland